

Publicerad 2023-12-16 08:42 av Solstrale

Solstrale... tema: olust - melankoli - medioker

Adventskalender 2023 PANIK I JULEÅ lucka:16

godord till behövande...

... sanning sägs vara viktig... ärlighet varar längst... uppriktigheten kan ibland behöva hållas tillbaka... men när?... du ser kanske någon i din närhet må dåligt... då kanske du inte ska vara helt uppriktig... då behövs det andra perspektiv... ja dvs hur du ska se på någon i fråga... alltid ska du inte säga som det är... exempelvis om denne tycks vara olustig och melankolisk... då behöver den istället få höra "allt kommer att ordna sig!" och in ge hopp... den som har dessa känslor behöver tid att smälta dem... ge din förståelse och omsorg... visa att du finns där... ibland behövs inga ord...

"PANIK I JULEÅ" lucka: 16

... nere i Juleå hade dem fått veta hur det stod till med alla på Tomtegården... Anders Stubbén samlade till ett rådslag med Grånissarnas ordförande Albert, Vättarnas rådslag Larry, Tomtetingets ordförande Gunnar och Gårdsnisserrådets Greger... Anders, Albert, Larry, Gunnar och Greger samtalade om orsaken till att kaoset brutit ut... ja det såg sannerligen mörkt ut för hela Juleå och Julen stod på spel... medborgarna i Juleå kände panik över situationen... ingenting var som det brukade... friden hade grusats sedan Åberget haft sitt vulkanutbrott... jag undrar vem det var som rörde Åbergets inre? sa Gunnar... vet inte, men de där forskartomtarna kanske ändå tog Turmalinet ur gruvan som de ville? sa Anders... men det kan dem väl inte ha gjort, de visste ju då vad som skulle ske! sa Greger... om det nu är så att balansen i naturen förstörts och vattnet och jorden nu inte kommer att gå att bruka då är det allvarligt! sa Larry... jag har ett förslag vi samlar ihop våra styrkor i första hand och delar sedan upp oss, en går till gruvan i Åberget, en till Gråberget och en till Svartbergets fot! sa Albert... det diskuterades en stund om saken... sedan kom de fram till att det var ett bra förslag för dem ville hitta orsaken till problemet och se om det skulle gå att lösa...

... samtidigt sökte Mummrik och Harry efter de två ostyriga molnen... de hade nu nått Svartberget... de såg skuggan av molnen och med sin längd jättetroll har hade dem huvudet i molnen så de såg bra... när de närmade sig Svartbergets fot hörde dem röster... jättetrollen de kamouflerade sig likt kameleonter... sedan smög dem närmre för att se vad det var... då fick dem syn på fotspår som rörde sig i snön men ingen var där... hm tänkte Mummrik rösterna verkar bekanta... han frågade Harry som var musikalisk... Harry hörde efter och ja visst var det Irrpanna och Snurrpanna som osynliggjor sig minsann... nu ska vi lära dem en läxa! sa Mummrik... han skyndade iväg mot vad han trott var de två ostyriga molnen... och visst var det dem... jasså, det är ni som leker med de mörka krafterna, va? sa Mummrik till molnen... vem är du, och nej vi lyssnar inte på någon! sa det mörkaste ostyriga molnet... okej men om vi säger så här! och så viskade Mummrik en hemlighet till molnen... de ostyriga molnen följde med Mummrik... väl framme vid Svartbergets fot där Irrpanna och Snurrpanna var i kast med något skumt satte dem planen i verket... de två ostyriga molnen erbjöd sina tjänster till Irrpanna och Snurrpanna... och vips så avslöjade dem sina planer mitt framför ögonen på Mummrik och Harry...

... skallgången var i full färd nere vid Midvinter nu... dem hade fått sällskap av sex stycken belevade Tomtar ifrån Tomtetinget... de sökte och sökte efter spår i snön... men det var svårt och de alla måste gå i samma riktning... så att dem inte sopade igen spår eller blandade ihop dem med sina egna... precis då drabbades författarinnan av osynlighet medan hon satt och försökte skriva ned berättelsen om panik i Juleå... först blev hennes händer osynliga och sedan huvudet... vad skulle hon göra?... tänk att trollformler av oknytt och otyg kan drabba även den som skriver?... just då kom hon på att hon måste skynda... mitt framför henne öppnade sig ett svart hål som hon sögs in i... och Solstrale hann inte undan... hur skulle hon kunna skriva julsaga om hon själv befann sig i sagans värld... innan hon sögs in i hålet han hon att ta tag i sin läsplatta... hur ska det nu gå?... om alla frågor stod obesvarade till läsarna... och hon ville verkligen inte göra någon besviken... hur ska detta sluta?... och kommer hon lyckas skriva om upplösningen ifrån andra sidan av berättelsen?... eller är det kanske det bästa som kunnat ske?... det är morgondagens äventyr... vi ses då!...

Solsken på er så länge! /:) Solstrale....

Tack på förhand för applåder
och kommentarer!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten